

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 24 februari 2026
(OR. en)**

**2025/0101(COD)
LEX 2498**

**PE-CONS 67/1/25
REV 1**

**JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM ÄNDRING AV
FÖRORDNING (EU) 2024/1348 VAD GÄLLER UPPRÄTTANDE AV EN FÖRTECKNING
ÖVER SÄKRA URSPRUNGLÄNDER PÅ UNIONSIVÅ**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/...

av den 24 februari 2026

om ändring av förordning (eu) 2024/1348

vad gäller upprättande av en förteckning över säkra ursprungsländer på unionsnivå

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2 d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ Yttrande av den 23 oktober 2025 (ännu inte offentliggjort i EUT).

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 februari 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 23 februari 2026.

av följande skäl:

- (1) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348³ gäller särskilda regler när en sökande kommer från ett säkert ursprungsland. I synnerhet måste prövningen av en ansökan påskyndas, och om sökanden ännu inte har tillåtits att resa in på medlemsstaternas territorium får en medlemsstat pröva ansökan i sak i ett gränsförfarande.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 av den 14 maj 2024 om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) I förordning (EU) 2024/1348 föreskrivs möjligheten att fastställa tredjeländer som säkra ursprungsländer på unionsnivå i enlighet med de villkor som fastställs i den förordningen. Det är nödvändigt att stärka tillämpningen av begreppet säkert ursprungsland som ett väsentligt verktyg för att stödja en snabb prövning av ansökningar som sannolikt är ogrundade genom att fastställa tredjeländer som säkra ursprungsländer. Det är även nödvändigt att ta itu med några av de skillnader som finns mellan medlemsstaternas nationella förteckningar över säkra ursprungsländer. Därför bör det upprättas en förteckning över säkra ursprungsländer på unionsnivå. Även om medlemsstaterna behåller rätten att tillämpa eller införa lagstiftning som gör det möjligt att nationellt fastställa tredjeländer som säkra ursprungsländer utöver dem som fastställs som sådana på unionsnivå, bör ett sådant gemensamt fastställande på unionsnivå säkerställa att begreppet säkra ursprungsländer tillämpas på ett enhetligt sätt av alla medlemsstater med avseende på sökande vars ursprungsländer är fastställda som säkra ursprungsländer.

- (3) Det faktum att ett tredjeland betraktas som ett säkert ursprungsland, antingen på unionsnivå eller på nationell nivå, kan inte utgöra en absolut garanti för säkerhet för medborgare i det landet, inte ens för de som inte tillhör en kategori av personer för vilka ett undantag görs när landet fastställs som ett säkert ursprungsland, och behovet av att genomföra en individuell prövning av ansökan om internationellt skydd kvarstår därför. På grund av dess natur kan bedömningen av huruvida ett tredjeland bör fastställas som ett säkert ursprungsland endast ta hänsyn till de allmänna civila, rättsliga och politiska omständigheterna i det landet och till om de som utövar förföljelse, tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i praktiken blir bestaffade när de befins skyldiga i det landet. Medlemsstaterna får tillämpa begreppet säkert ursprungsland endast om sökanden inte kan lägga fram faktorer som motiverar varför begreppet säkert ursprungsland inte är tillämpligt på honom eller henne, inom ramen för en individuell bedömning, och förutsatt att sökanden är medborgare i det landet eller förutsatt att denne är en statslös person som tidigare varit stadigvarande bosatt i det landet. Tillämpningen av begreppet säkert ursprungsland inom ramen för den individuella bedömningen påverkar inte det faktum att vissa kategorier av sökande kan befinna sig i en särskild situation i de tredjeländer som fastställts som säkra ursprungsländer och därför kan ha en välgrundad rädsla för att bli förföljda eller utsättas för en verklig risk att lida allvarlig skada.

- (4) Bedömningen av huruvida ett tredjeland bör fastställas som ett säkert ursprungsland bygger på en rad relevanta och tillgängliga informationskällor, däribland information från medlemsstaterna, Europeiska unionens asylbyrå (asylbyrån) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303⁴, Europeiska utrikestjänsten, FN:s flyktingkommissarie och andra relevanta internationella organisationer. Bedömningen tar också hänsyn till den gemensamma analys av information om ursprungsländer som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303, om en sådan finns tillgänglig, i enlighet med förordning (EU) 2024/1348. På grundval av en rad sådana informationskällor anses ett antal tredjeländer vara säkra ursprungsländer.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010 (EUT L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) Fastställandet av ett tredjeland som ett säkert ursprungsland enligt artikel 62 i förordning (EU) 2024/1348 grundar sig på information från tillförlitliga, officiella och vederbörligen underbyggda relevanta och tillgängliga källor. Fastställandet återspeglar dessutom den allmänna situationen i det landet och påverkas inte av de enskilda omständigheterna, som endast får bedömas i syfte att fastställa om begreppet säkert ursprungsland undantagsvis inte bör tillämpas i ett specifikt fall. Inom ramen för den nationella rättsliga prövningen bör därför den detaljerade bevisning för en sökandes individuella situation som motiverar tillämpningen av begreppet säkert ursprungsland vara huvudföremålet för den bedömningen. I enlighet med fördragen är Europeiska unionens domstol behörig att avgöra eventuella tvivel om giltigheten av ett fastställande av ett tredjeland som ett säkert ursprungsland på unionsnivå.

- (6) När det gäller ett land som har beviljats status som kandidatstat för anslutning till unionen (*ett kandidatland*), fastställs i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) de villkor och principer som varje land som vill bli medlemsstat måste uppfylla. Dessa villkor och principer fastställdes vid Europeiska rådet i Köpenhamn 1993 (*Köpenhamnskriterierna*) och stärktes vid Europeiska rådet i Madrid 1995. Köpenhamnskriterierna utgörs av följande: en institutionell stabilitet som garanterar demokrati, rättsstatens principer, mänskliga rättigheter och respekt för och skydd av minoriteter, en fungerande marknadsekonomi och kapacitet att hantera konkurrenstrycket och marknadskrafterna inom unionen, förmåga att uppfylla de skyldigheter som följer av unionsmedlemskapet, inbegripet kapacitet att effektivt genomföra de regler, standarder och strategier som utgör kärnan i unionsrätten, samt förmåga att ansluta sig till den politiska, ekonomiska och monetära unionens mål.

- (7) Ett land beviljas status som kandidatland av Europeiska rådet genom ett enhälligt beslut, på grundval av kommissionens yttrande, som utarbetas efter landets ansökan om unionsmedlemskap. Med hänsyn till i synnerhet de politiska kriterierna för unionsmedlemskap befanns kandidatländerna ha gjort framsteg mot att uppnå en institutionell stabilitet som garanterar demokrati, rättsstatens principer, mänskliga rättigheter och respekt för och skydd av minoriteter. Slutsatsen kan därför dras att de tredjeländer som har beviljats status som kandidatländer bör betraktas som säkra ursprungsländer i den mening som avses i förordning (EU) 2024/1348 och följaktligen bör fastställas som säkra ursprungsländer på unionsnivå. Dessa fastställanden påverkar inte eventuella framtida beslut som fattas av Europeiska rådet eller rådet om kandidatländers anslutning till unionen. Det bör dock vederbörligen beaktas att situationen i ett kandidatland kan förändras i sådan utsträckning att landets fastställande som ett säkert ursprungsland inte längre bör gälla. I den här förordningen bör det därför föreskrivas att fastställandet av ett tredjeland som har beviljats status som kandidatland som säkert ursprungsland inte längre bör gälla om någon av följande omständigheter föreligger: det föreligger ett allvarligt hot mot en civilpersons liv eller lem på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt i tredjelandet, det har antagits restriktiva åtgärder i den mening som avses i avdelning IV i femte delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), med anledning av tredjelandets åtgärder som påverkar de grundläggande rättigheterna och friheterna och som är relevanta för fastställandet som ett säkert ursprungsland, eller andelen godkända ansökningar för sökande från tredjelandet i hela unionen är högre än 20 % av det totala antalet beslut för det tredjelandet som utfärdats av den beslutande myndigheten. Medlemsstaterna bör inte tillämpa begreppet säkert ursprungsland på sökande från ett kandidatland under den period då de omständigheter som anges i den här förordningen kvarstår.

- (8) Vid bedömningen av huruvida det föreligger ett allvarligt hot mot en civilpersons liv eller lem på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt i ett kandidatland, bör ett brett spektrum av relevanta informationskällor beaktas, inbegripet information från relevanta unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer eller en internationell organisation. Det bör särskilt beaktas huruvida Europeiska rådet eller rådet har konstaterat att det föreligger en situation av internationell eller intern väpnad konflikt i det berörda kandidatlandet, inbegripet huruvida ett rådsbeslut har antagits i enlighet med artikel 5 i rådets direktiv 2001/55/EG⁵ till följd av förekomsten av en situation av väpnad konflikt. Vid bedömningen av huruvida det inte längre föreligger något allvarligt hot mot en civilpersons liv eller lem på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt i ett kandidatland, bör på samma sätt det faktum att Europeiska rådet eller rådet har konstaterat att de relevanta omständigheterna inte längre föreligger beaktas, inbegripet när ett rådsbeslut har antagits i enlighet med artikel 6 i direktiv 2001/55/EG till följd av att en situation med väpnad konflikt har upphört.

⁵ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Det är mycket viktigt att fastställandet av kandidatländer som säkra ursprungsländer tillämpas enhetligt i alla medlemsstater, även när det gäller de omständigheter som fastställs i denna förordning då dessa länder inte längre bör anses vara säkra ursprungsländer. För att underlätta ett enhetligt genomförande av denna förordning och skapa rättssäkerhet bör kommissionen kontinuerligt övervaka situationen i kandidatländerna och informera medlemsstaterna, Europaparlamentet och rådet om någon av dessa omständigheter, på grundval av tillgänglig information, gäller eller upphör att gälla i något av dessa länder, och göra sådan information omedelbart och allmänt tillgänglig genom att offentliggöra ett meddelande i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*. Med tanke på de potentiella konsekvenserna för unionens och medlemsstaternas yttre förbindelser bör kommissionen inte informera medlemsstaterna och Europaparlamentet om att det föreligger ett allvarligt hot mot en civilpersons liv eller lem på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt i ett kandidatland utan förhandsgodkännande från rådet. Innan kommissionen informerar medlemsstaterna och Europaparlamentet om allvarliga hot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt i ett kandidatland bör den därför underrätta rådet, som bör ge sitt förhandsgodkännande.

- (10) När det gäller Kosovo* är det enligt informationen från asylbyrån för närvarande 16 medlemsstater som fastställer Kosovo som ett säkert ursprungsland på nationell nivå, och 2024 var andelen godkända ansökningar för sökande från Kosovo i hela unionen 5 %. Kosovo är en potentiell kandidat för unionsmedlemskap. Landets författning omfattar de viktigaste internationella människorättsinstrumenten. Kosovo är en parlamentarisk representativ demokrati med maktindelning mellan de lagstiftande, verkställande och dömande institutionerna, och den relevanta rättsliga ramen är förenlig med europeiska standarder. Dess rättsliga ram garanterar generellt skyddet av mänskliga rättigheter, och den är i linje med europeiska normer. Det finns inga tecken på att medborgare i Kosovo utvisas, avlägsnas eller utlämnas till länder där det finns risk för att de skulle utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan omänsklig eller förnedrande behandling. Det finns ingen risk för allvarlig skada i Kosovo i den mening som avses i artikel 15 i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2024/1347⁶. I Kosovos nationella rätt finns inget dödsstraff och Kosovos myndigheter visar engagemang när det gäller att förhindra tortyr och misshandel. Det pågår ingen väpnad konflikt i Kosovo, och därför föreligger inget hot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt. Det förekommer ingen förföljelse i Kosovo i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347.

* Detta fastställande påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1347 av den 14 maj 2024 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (11) När det gäller Bangladesh är det enligt informationen från asylbyrån för närvarande sex medlemsstater som fastställer Bangladesh som ett säkert ursprungsland på nationell nivå, och 2024 var andelen godkända ansökningar för sökande från Bangladesh i hela unionen 4 %. Landet har ratificerat vissa internationella människorättsinstrument. Bangladesh är en parlamentarisk republik som styrs av en författning som beskriver maktindelningen mellan verkställande och dömande makt. Det finns inga tecken på att medborgare i Bangladesh utvisas, avlägsnas eller utlämnas till länder där det finns risk för att de skulle utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan omänsklig eller förnedrande behandling. Det finns i allmänhet ingen verklig risk för allvarlig skada i den mening som avses i artikel 15 i förordning (EU) 2024/1347. Även om Bangladesh har kvar dödsstraffet, och inte undertecknade det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som syftar till att avskaffa dödsstraffet, är det sällsynt att dödsdomar blir verkställda. Bangladesh har ratificerat konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Det pågår ingen väpnad konflikt i Bangladesh, och därför föreligger inget hot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt. Det förekommer i allmänhet ingen förföljelse i landet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347.

- (12) När det gäller Colombia är det enligt informationen från asylbyrån för närvarande ingen medlemsstat som fastställer Colombia som ett säkert ursprungsland på nationell nivå, och 2024 var andelen godkända ansökningar för sökande från Colombia i hela unionen 5 %. Landet har ratificerat de viktigaste internationella människorättsinstrumenten. Författningen från 1991 och författningsdomstolens efterföljande rättspraxis ger starka garantier för mänskliga rättigheter. Colombia är en federal republik med ett demokratiskt representativt politiskt system och maktindelning mellan de verkställande, lagstiftande och dömande grenarna. Det finns inga tecken på att medborgare i Colombia i större omfattning utvisas, avlägsnas eller utlämnas till länder där det finns risk för att de skulle utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan omänsklig eller förnedrande behandling. Det finns i allmänhet ingen risk för allvarlig skada i Colombia i den mening som avses i artikel 15 i förordning (EU) 2024/1347, utom i särskilda landsbygdsområden där staten inte har fullständig närvaro. Dödsstraff är förbjudet enligt den colombianska författningen. Dess rättsliga ram som förbjuder tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning överensstämmer med internationella standarder. Det finns inget generellt hot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt. Det förekommer i allmänhet ingen förföljelse i landet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347.

- (13) När det gäller Egypten är det enligt informationen från asylbyrån för närvarande sex medlemsstater som fastställer Egypten som ett säkert ursprungsland på nationell nivå, och 2024 var andelen godkända ansökningar för sökande från Egypten i hela unionen 4 %. Landet har ratificerat de viktigaste internationella människorättsinstrumenten. Egypten är en republik där presidenten fungerar som både statschef och regeringschef. Det finns inga tecken på att medborgare i Egypten utvisas, avlägsnas eller utlämnas till länder där det finns risk för att de skulle utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan omänsklig eller förnedrande behandling. Det finns i allmänhet ingen verklig risk för allvarlig skada i den mening som avses i artikel 15 i förordning (EU) 2024/1347. Även om Egypten har kvar dödsstraffet enligt sin strafflag och sina militära lagar, har landet ratificerat konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Egypten har i sin nationella strategi för mänskliga rättigheter förklarat sin avsikt att reformera lagen om frihetsberövande före rättegång, förbättra fängelseförhållandena, begränsa antalet brott som bestraffas med döden och stärka en kultur som baseras på mänskliga rättigheter i alla statliga institutioner. Eftersom framstegen hittills har gjorts på det institutionella planet krävs nu ett genomförande i praktiken. Det pågår ingen väpnad konflikt i Egypten, och därför föreligger inget hot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt. Det förekommer i allmänhet ingen förföljelse i landet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347.

- (14) När det gäller Indien är det enligt informationen från asylbyrån för närvarande nio medlemsstater som fastställer Indien som ett säkert ursprungsland på nationell nivå, och 2024 var andelen godkända ansökningar för sökande från Indien i hela unionen 2 %. Landet har ratificerat de viktigaste internationella människorättsinstrumenten. Indien är en konstitutionell republik och en parlamentarisk demokrati. Det finns inga tecken på att medborgare i Indien utvisas, avlägsnas eller utlämnas till länder där det finns risk för att de skulle utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan omänsklig eller förnedrande behandling. Det finns i allmänhet ingen verklig risk för allvarlig skada i den mening som avses i artikel 15 i förordning (EU) 2024/1347. Även om Indien har kvar dödsstraffet i sin straffrätt och inte undertecknade det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som syftar till att avskaffa dödsstraffet, har dödsstraffet inte tillämpats i praktiken sedan 2020. Indien har undertecknat konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Det pågår ingen väpnad konflikt i Indien, och därför föreligger inget hot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt. Det förekommer i allmänhet ingen förföljelse i landet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347.

- (15) När det gäller Marocko är det enligt informationen från asylbyrån för närvarande elva medlemsstater som fastställer Marocko som ett säkert ursprungsland på nationell nivå, och 2024 var andelen godkända ansökningar för sökande från Marocko i hela unionen 4 %. Landet har ratificerat de viktigaste internationella människorättsinstrumenten. Marocko är en parlamentarisk monarki. Det finns inga tecken på att medborgare i Marocko utvisas, avlägsnas eller utlämnas till länder där det finns risk för att de skulle utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan omänsklig eller förnedrande behandling. Det finns i allmänhet ingen verklig risk för allvarlig skada i den mening som avses i artikel 15 i förordning (EU) 2024/1347. Marocko har iakttagit ett moratorium för tillämpning av dödsstraffet sedan 1993, men landet har kvar dödsstraffet i sin straffrätt och har inte ratificerat det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som syftar till att avskaffa dödsstraffet. Marocko har ratificerat konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Det pågår ingen väpnad konflikt i Marocko, och därför föreligger inget hot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt. Det förekommer i allmänhet ingen förföljelse i landet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347.

- (16) När det gäller Tunisien är det enligt informationen från asylbyrån för närvarande tio medlemsstater som fastställer Tunisien som ett säkert ursprungsland på nationell nivå, och 2024 var andelen godkända ansökningar för sökande från Tunisien i hela unionen 4 %. Landet har ratificerat de viktigaste internationella människorättsinstrumenten. I 2022 års författning fastställs ett presidentsystem. Det finns inga tecken på att medborgare i Tunisien utvisas, avlägsnas eller utlämnas till länder där det finns risk för att de skulle utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan omänsklig eller förnedrande behandling. Det finns i allmänhet ingen verklig risk för allvarlig skada i den mening som avses i artikel 15 i förordning (EU) 2024/1347. Tunisien har iakttagit ett moratorium för tillämpning av dödsstraffet sedan 1991, men landet har kvar dödsstraffet i sin straffrätt och har inte ratificerat det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som syftar till att avskaffa dödsstraffet. Tunisien har ratificerat konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Det pågår ingen väpnad konflikt i Tunisien, och därför föreligger inget hot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt. Det förekommer i allmänhet ingen förföljelse i landet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347.

- (17) Enligt förordning (EU) 2024/1348 får ett tredjeland endast fastställas som ett säkert ursprungsland om det på grundval av den rättsliga situationen, tillämpningen av lagstiftningen inom ett demokratiskt system och de allmänna politiska förhållandena framgår att det inte förekommer någon förföljelse enligt artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347 samt inte någon verklig risk för allvarlig skada enligt definitionen i artikel 15 i den förordningen.
- (18) Med tanke på att det i allmänhet inte finns någon risk för förföljelse eller allvarlig skada, i den mening som avses i förordning (EU) 2024/1347, i Bangladesh, Colombia, Egypten, Indien, Marocko och Tunisien, samt i Kosovo som en potentiell kandidat för unionsmedlemskap, vilket också framgår av den mycket låga andelen godkända ansökningar för sökande från dessa länder, bör det slås fast att dessa länder uppfyller kriterierna för att betraktas som säkra ursprungsländer i den mening som avses i förordning (EU) 2024/1348 och att dessa länder bör fastställas som säkra ursprungsländer på unionsnivå. Detta påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att fastställa andra tredjeländer som säkra ursprungsländer på nationell nivå eller möjligheten att i framtiden fastställa ytterligare tredjeländer, om de uppfyller villkoren i förordning (EU) 2024/1348, som säkra ursprungsländer på unionsnivå genom framtida ändringar av den förordningen. Kommissionen bör omgående överväga varje begäran från en medlemsstat om att bedöma huruvida ytterligare tredjeländer skulle kunna fastställas som säkra ursprungsländer på unionsnivå, med beaktande av bland annat en låg andel godkända ansökningar i hela unionen för sökande från de länderna.

- (19) Fastställandet av länder som säkra ursprungsländer på unionsnivå påverkar inte den regel som fastställs i förordning (EU) 2024/1348, enligt vilken medlemsstaterna får tillämpa begreppet säkert ursprungsland endast när sökande inte kan lägga fram faktorer som motiverar att begreppet säkert ursprungsland inte är tillämpligt på dem, inom ramen för en individuell bedömning. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas sökande som befinner sig i en särskild situation i dessa länder, såsom hbtqi-personer, offer för könsrelaterat våld, människorättsförsvarare, religiösa minoriteter och journalister.

(20) Betydande förändringar i ett tredjeland som fastställts som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå kan på ett oproportionerligt sätt påverka särskilda områden eller grupper av personer i det landet, vilket leder till olika skyddsbehov för vissa sökande från det landet och ett behov av att säkerställa förfarandegarantier för dessa sökande. Genom förordning (EU) 2024/1348 införs en möjlighet att fastställa ett tredjeland som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland med undantag för specifika delar av det tredjelandets territorium eller för tydligt identifierbara kategorier av personer. I förordning (EU) 2024/1348 föreskrivs också att kommissionen tillfälligt ska upphäva fastställandet av ett tredjeland som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå genom en delegerad akt om läget skulle förvärras betydligt i det landet. För att hantera en situation där ett tredjeland som fastställts som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå, för hela det landets territorium eller för tydligt identifierbara kategorier av personer i det landet, inte längre uppfyller de materiella villkoren för ett sådant fastställande i enlighet med förordning (EU) 2024/1348, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att delvis tillfälligt upphäva det landets fastställande med avseende på specifika delar av dess territorium eller tydligt identifierbara kategorier av personer i det landet under en period av sex månader, om det är nödvändigt, lämpligt och proportionellt mot bakgrund av betydande förändringar i det landet som påverkar den delen av dess territorium eller den kategorin av personer.

Inom tre månader från antagandet av den delegerade akt som föreskriver ett delvis tillfälligt upphävande av det tredjelandets fastställande som säkert tredjeland eller säkert ursprungsland på unionsnivå bör kommissionen dessutom lägga fram ett lagstiftningsförslag om att från tillämpningsområdet för det tredjelandets fastställande stryka de delar av dess territorium som omfattas av det tillfälliga upphävandet eller de kategorier av personer som omfattas av det tillfälliga upphävandet. Om en medlemsstat därefter underrättar kommissionen om att den, på grundval av en underbyggd bedömning, anser att tredjelandet, till följd av förändringar av läget i det tredjelandet, återigen uppfyller villkoren i förordning (EU) 2024/1348 med avseende på landet som helhet eller specifika delar av dess territorium eller tydligt identifierbara kategorier av personer i det tredjelandet bör kommissionen föreslå att fastställandet av det landet som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland ändras i enlighet med detta.

- (21) Med tanke på att migrationssituationen kan förändras snabbt och att trycket håller på att öka till följd av att det anländer blandade migrationsströmmar med en hög andel personer som har små chanser att få internationellt skydd, bör medlemsstaterna kunna tillämpa artikel 42.1 j och 42.3 e i förordning (EU) 2024/1348 från ett tidigare datum än det allmänna tillämpningsdatumet för den förordningen för att påskynda prövningen av ansökningar, förutsatt att medlemsstaterna har införlivat de relevanta bestämmelserna och genomfört de särskilda förfarandena i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU⁷. Detta skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att reagera snabbt och flexibelt på förändringar i migrationsströmmarna. Med tanke på att ansökningar från sådana sökande sannolikt är ogrundade, skulle asyl- och migrationsmyndigheterna genom att handlägga dem snabbt i ett påskyndat förfarande eller ett gränsförfarande mer effektivt kunna bedöma välgrundade anspråk, få fram snabbare beslut och därmed bidra till en asyl- och återvändandepolitik som fungerar bättre och mer trovärdigt, med full respekt för grundläggande rättigheter.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) För att i ännu högre grad kunna ta hänsyn till komplexa och faktiska situationer i tredjeländer som inte är fastställda som säkra tredjeländer eller säkra ursprungsländer på unionsnivå bör medlemsstaterna, när de tillämpar eller inför lagstiftning som gör det möjligt att nationellt fastställa sådana länder, kunna göra det med undantag för specifika delar av sådana länders territorium eller tydligt identifierbara kategorier av personer, innan förordning (EU) 2024/1348 börjar gälla.
- (23) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att upprätta en gemensam förteckning över säkra ursprungsländer på unionsnivå och tidigarelägga tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EU) 2024/1348, inte kan uppnås av medlemsstaterna och endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (24) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland genom en skrivelse av den 22 juli 2025 meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

- (25) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (26) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (27) Mot bakgrund av tillämpningen av förordning (EU) 2024/1348 från och med den 12 juni 2026 och för att snarast möjligt skapa rättssäkerhet bör den här förordningen träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts.
- (28) Förordning (EU) 2024/1348 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2024/1348 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 60.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 74 med avseende på tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av fastställandet av ett tredjeland som ett säkert tredjeland på unionsnivå, på de villkor som anges i artikel 63.”.

2. Artikel 61.1 ska ersättas med följande:

”1. Tredjeländer får endast fastställas som säkra ursprungsländer i enlighet med denna förordning om det på grundval av den rättsliga situationen, tillämpningen av lagstiftningen inom ett demokratiskt system och de allmänna politiska förhållandena framgår att det inte förekommer någon förföljelse enligt definitionen i artikel 9 i förordning (EU) 2024/1347 och inte någon verklig risk för allvarlig skada enligt definitionen i artikel 15 i den förordningen.”.

3. Artikel 62 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Tredjeländer får fastställas som säkra ursprungsländer på unionsnivå, i enlighet med de villkor som anges i artikel 61 och i den här artikeln.”.

b) Följande punkter ska införas efter punkt 1:

”1a. De tredjeländer som förtecknas i bilaga II till denna förordning fastställs som säkra ursprungsländer på unionsnivå.

1b. Ett tredjeland som har beviljats status som kandidatstat för anslutning till unionen fastställs också som ett säkert ursprungsland på unionsnivå, utom om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

a) Det föreligger ett allvarligt hot mot en civilpersons liv eller lem på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt i det tredjelandet.

b) Det har antagits restriktiva åtgärder i den mening som avses i avdelning IV i femte delen i EUF-fördraget, med anledning av det tredjelandets åtgärder som påverkar de grundläggande rättigheter och friheter som är relevanta för kriterierna för fastställande som ett säkert ursprungsland enligt artikel 61 i denna förordning.

- c) Andelen beslut av den beslutande myndigheten om beviljande av internationellt skydd till sökandena från det tredjelandet – antingen dess medborgare eller, i fråga om statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatta – är högre än 20 % av det totala antalet beslut för det tredjelandet som utfärdats av den beslutande myndigheten enligt de senast tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat.

Om någon av de omständigheter som anges i första stycket a–c föreligger eller upphör att föreligga ska kommissionen omedelbart informera medlemsstaterna, Europaparlamentet och rådet om detta. När det gäller led a i denna punkt ska kommissionen inhämta förhandsgodkännande från rådet innan den informerar medlemsstaterna och Europaparlamentet.”.

- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 74 med avseende på tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av fastställandet av ett tredjeland som ett säkert ursprungsland på unionsnivå, på de villkor som anges i artikel 63.”.

4. Artikel 63 ska ersättas med följande:

”Artikel 63

Tillfälligt upphävande och upphävande av fastställandet av ett tredjeland som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå

1. Vid betydande förändringar av läget i ett tredjeland som har fastställts som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå, ska kommissionen genomföra en underbyggd bedömning av om det tredjelandet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 59 eller 61, och om kommissionen anser att dessa villkor inte längre, helt eller delvis, är uppfyllda ska följande bestämmelser gälla:
 - a) Om villkoren i artikel 59 eller 61 inte längre är uppfyllda med avseende på specifika delar av tredjelandets territorium eller med avseende på tydligt identifierbara kategorier av personer i det tredjelandet, ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 74 för att delvis tillfälligt upphäva fastställandet av det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå för dessa delar av det tredjelandets territorium eller dessa kategorier av personer under en period av sex månader.

- b) Om villkoren i artikel 59 eller 61 inte längre är uppfyllda med avseende på tredjelandet som helhet ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 74 för att helt upphäva fastställandet av det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå under en period av sex månader.
- 2. Kommissionen ska fortlöpande granska situationen i det tredjeland som avses i punkt 1, med beaktande av bland annat information som tillhandahålls av medlemsstaterna och asylbyrån med avseende på efterföljande förändringar av läget i det tredjelandet.
 - 3. Om kommissionen har antagit en delegerad akt i enlighet med punkt 1 a eller b om att tillfälligt upphäva ett tredjelandets fastställande som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå för alla eller specifika delar av det tredjelandets territorium eller för alla eller för tydligt identifierbara kategorier av personer i det tredjelandet, ska kommissionen, inom tre månader från dagen för antagandet av den delegerade akten, lägga fram ett förslag, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, för att
 - a) ändra det tredjelandets fastställande som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå för att föreskriva undantag avseende fastställandet för de specifika delar av territoriet eller för de tydligt identifierbara kategorier av personer som omfattas av den delegerade akt som antagits i enlighet med punkt 1 a, eller

- b) upphäva fastställandet av det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå.
4. Om kommissionen inte har lagt fram ett förslag enligt punkt 3 inom tre månader från antagandet av den delegerade akten enligt punkt 1 ska den delegerade akten upphöra att gälla. Om kommissionen lägger fram ett sådant förslag inom tre månader från antagandet av den delegerade akten enligt punkt 1 ges kommissionen befogenhet att, på grundval av en underbyggd bedömning, förlänga giltigheten för den delegerade akten med sex månader, med möjlighet att förnya den förlängningen en gång.
 5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 ska det tillfälliga upphävandet, helt eller delvis, av ett tredjelands fastställande som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå upphöra att gälla om kommissionens förslag att upphäva eller ändra tredjelandets fastställande som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå inte antas inom 15 månader från det att förslaget lades fram av kommissionen.”.

5. Artikel 64.2 och 64.3 ska ersättas med följande:

- ”2. Om ett fastställande av ett tredjeland som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå tillfälligt helt eller delvis har upphävts genom en delegerad akt som antagits enligt artikel 63.1 a eller b, får medlemsstaterna inte fastställa det landet som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på nationell nivå.
3. Om ett fastställande av ett tredjeland som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå har upphävts eller ändrats i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, får en medlemsstat meddela kommissionen att den, till följd av förändringar av läget i landet, anser att landet på nytt uppfyller de villkor som anges i artikel 59.1 eller 61.

Meddelandet ska innehålla en underbyggd bedömning av det tredjelandets uppfyllande av de villkor som anges i artikel 59.1 eller 61, inbegripet en redogörelse för de specifika förändringar av läget i tredjelandet som innebär att det landet på nytt uppfyller dessa villkor. I tillämpliga fall ska medlemsstaten i sitt meddelande ange de specifika delar av det tredjelandets territorium eller de tydligt identifierbara kategorier av personer i det tredjelandet som bedömningen gäller.

Efter meddelandet ska kommissionen begära att asylbyrån förser den med information och en analys av läget i tredjelandet.

Om det tredjeland som medlemsstatens meddelande avser har fått sitt fastställande som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå upphävt enligt artikel 63.3 b, får den meddelande medlemsstaten endast fastställa det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på nationell nivå om kommissionen inte invänder mot detta.

Kommissionens rätt att invända ska begränsas till en period av två år efter den dag då det tredjelandets fastställande som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå upphävdes. Eventuella invändningar från kommissionen ska utfärdas inom tre månader efter dagen för varje meddelande från medlemsstaten och efter en vederbörlig översyn av läget i det tredjelandet, med beaktande av villkoren i artiklarna 59.1 och 61 i denna förordning.

Om kommissionen anser att villkoren i artikel 59.1 eller 61 återigen är uppfyllda när det gäller alla eller specifika delar av tredjelandets territorium eller alla eller tydligt identifierbara kategorier av personer i det tredjeland som omfattas av det meddelande som mottagits enligt första stycket i denna punkt, får den lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i syfte att fastställa det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå med avseende på alla eller specifika delar av det tredjelandets territorium i vilka eller med avseende på alla eller tydligt identifierbara kategorier av personer för vilka dessa villkor är uppfyllda.”

6. I artikel 78.2 ska ordet ”bilagan” ersättas med ”bilaga I”.

7. Artikel 79 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Emellertid ska artiklarna 59.2, 61.2 och 61.5 b i denna förordning tillämpas från och med den ... [dagen för ikraftträdandet av denna ändringsförordning] vad gäller tillämpningen av begreppet säkert ursprungsland i enlighet med artiklarna 36 och 37 i direktiv 2013/32/EU och av begreppet säkert tredjeland i enlighet med artikel 38 i direktiv 2013/32/EU.”.

b) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

”En medlemsstat får tillämpa artikel 42.1 j och 42.3 e i denna förordning som grunder för det påskyndade prövningsförfarandet i enlighet med artikel 31.8 i direktiv 2013/32/EU, eller för det förfarande som genomförs vid gränsen eller i transitområden i enlighet med artikel 43 i direktiv 2013/32/EU, före den 12 juni 2026 om den har införlivat de relevanta bestämmelser och genomfört de särskilda förfaranden som anges i de artiklarna på nationell nivå före den ... [dagen för ikraftträdandet av denna ändringsförordning].”.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. För de medlemsstater som inte är bundna av direktiv 2013/32/EU ska hänvisningar till det direktivet i punkterna 2 och 3 i denna artikel anses som hänvisningar till direktiv 2005/85/EG.”.

8. Den enda bilagan numreras ”Bilaga I”.

9. Texten i bilagan till den här förordningen ska läggas till som bilaga II till förordning (EU) 2024/1348.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

”BILAGA II

Följande tredjeländer fastställs som säkra ursprungsländer på unionsnivå:

Bangladesh

Colombia

Egypten

Indien

Kosovo*

Marocko

Tunisien”.

* Detta fastställande påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.
